

Soluciones?

Rita Barberà, elegida alcaldessa de València per majoria absoluta, estrena reelecció recurrent davant el Tribunal Superior de Justícia contra l'ordre d'homologació del català de la Generalitat valenciana, que ha qualificat d'indesitjable sociològicament, amb el següent argument: els professors de les Illes Balears i de Catalunya no coneixen la geografia, la història i la cultura del País Valencià.

Alguns dels representants electes del PP valencià no podien haver irromput d'una forma pitjor en els prolegòmens de la nova legislatura: amb amenaces de destrucció.

És el cas de l'alcalde virtual d'Alacant, Luis Díaz Alperi, home de profundes conviccions secessionistes, que ha sentenciat el projecte de la Torre de Comunicacions de Santiago Calatrava, una obra avantguardista que arrancaria de les muralles del segle XIX que s'integren en el conjunt arquitectònic del mont de Sant Ferran d'aquella ciutat. En la manifestació d'intencions de Díaz Alperi deia: "el monument de Calatrava no té sentit, no ens agrada i és car". També ha paralytitzat les obres de l'estació central de ferrocarrils, un projecte que va plantejar el ministre Josep Borrell al novembre de l'any passat i que consistia en el canvi d'emplaçament a uns terrenys situats prop del port. Díaz Alperi té nous plans per a un projecte que és competència ministerial.

Paradoxalment, l'única proposta *constructiva* que ha avançat Díaz Alperi és la represa de les converses sobre el *lobby* empresarial del "Sureste". Un projecte polèmic per la càrrega secessionista que comporta i que està avalat directament per les patronals i les cambres de comerç d'Alacant, Múrcia, Almeria i Albacete. Díaz Alperi s'estrena amb un dels temes que més polseguera política, econòmica i social ha alçat l'últim any i que més reaccions de denúncia ha provocat. Un projecte que ressuscita un fantasma del franquisme i impacta directament en la línia de flotació de la vertebració del País Valencià, amb el desplaçament de les comarques alacantines cap al sud.

És el cas de Julio de Espana, virtual president de la diputació d'Alacant, afirmant que tots els funcionaris ideologitzats seran depurats. Crues paraules destinades a imbuir en una dinàmica de por a tota persona que es moga en determinades direccions i que contrasten sobre manera amb les del proper president de la Generalitat valenciana, Eduardo Zaplana, quan es compromet a ser el president de "tots els valencians".

És el cas de Rita Barberà, escollida alcaldessa de València per majoria absoluta, que estrena reelecció recurrent davant el Tribunal Superior de Justícia contra l'ordre d'homologació del català de la Generalitat valenciana, que ha qualificat d'"indesitjable sociològicament", amb el següent argument: els professors de les Illes Balears i de Catalunya no co-

neixen la geografia, la història i la cultura del País Valencià. Amb aquest precedent, què passaria amb els professors andalusos que imparteixen la docència en terres de Castella-Lleó? I quin hauria de ser el futur dels salmantins que ho fan a Múrcia? El ridícul pot ser històric i el mal irreversible, més si tenim en compte que la Generalitat de Catalunya també els ha homologat i que el Govern Balear, governat pel PP, també ho ha fet. D'això, els populars valencians en diuen mantenir una postura "neutral" envers el problema de la llengua. La solució del PP implica no deixar el tema en mans de les universitats, altrament al que fan les altres comunitats precisament amb la clara intenció d'estalviar-se problemes.

I encara més, l'Ajuntament de València és ara de "València", i no amb accent obert, que és com estableix la normativa lingüística. Norma que el PP pensa aplicar també a tota l'administració autonòmica. Arribats en aquest punt, endevinar el futur que els populars tenen pensat per al recentment creat Institut Interuniversitari de Filologia Valenciana no és gaire difícil.

Tampoc no cal capficar-se massa amb el futur d'altres projectes iniciats per l'administració autonòmica socialista si tenim en compte tots aquests indicis que han crescut a l'ombra de les paraules d'Eduardo Zaplana poques hores abans del dia 28 de maig: "*si gano, arrancaré esas plataformas*". Vist el zel demostrat per la dreta majoritària valenciana, els dies posteriors a la victòria electoral, a portar a terme totes aquestes "solucions" —o eren amenaces el que hi havia darrere de l'eslògan electoral del PP?—, només cal preguntar-se ara què passarà amb el Teatre Romà de Sagunt, amb la Torre de Comunicacions dissenyada per Calatrava per a València, amb la Ciutat de les Ciències i amb tantes i tantes plataformes com aquestes que aniran trobant-se pel camí.